

Arrest

nr. 28 581 van 11 juni 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 17 februari 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 februari 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die loco advocaat O. PIRARD verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine.

In oktober 1999 verhuisde u van Tsjetsjenië naar Moskou, waar u een permanente propiska (registratie) verkreeg.

Op 16 november 2004 vroeg u voor het eerst asiel in België.

Op 20 december 2004 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing van weigering van verblijf. Deze beslissing werd op 9 februari 2005 door het Commissariaat-generaal bevestigd aangezien u geen gevolg had gegeven aan de vraag om inlichtingen of aan de oproeping van het Commissariaat-generaal. In het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde u de Russische Federatie verlaten te hebben omdat u als Tsjetsjeense in Moskou werd lastiggevallen.

Op 21 maart 2005 diende u een tweede asielaanvraag in.

Op 23 maart 2005 nam de Dienst Vreemdelingenzaken wederom een beslissing van weigering van verblijf, die door het Commissariaat-generaal op 13 oktober 2005 werd bevestigd. Uw beroep tot nietigverklaring van deze beslissing werd op 15 juni 2006 bij arrest door de Raad van State verworpen. In het kader van uw tweede asielaanvraag verklaarde u tijdens uw eerste asielaanvraag op 31 december 2004 met het vliegtuig terug te zijn gekeerd naar Moskou. In de luchthaven werd u door de politie ondervraagd over uw verblijf in België. De politie haalde een granaat uit uw handtas. U werd opgesloten in een politiekantoor in Moskou. U werd beschuldigd van landverraad. Uw internationaal paspoort werd ingehouden. Op 27 januari 2005 kon u tijdens een reconstructie op de luchthaven ontsnappen.

Op 7 augustus 2008 vroeg u voor de derde keer asiel.

U bevestigde uw verklaringen afgelegd bij uw vorige asielaanvragen: u zou nog steeds gezocht worden door onbekenden in Moskou.

In België bent u sinds 17 december 2005 officieel gehuwd met B.M.G. (O.V. 5.642.681), die u in België heeft leren kennen.

Op 6 juni 2007 keerde u terug naar Moskou, gezien u van daaruit een procedure tot gezinshereniging wou opstarten. Op 15 juni 2007 nam u in Moskou het vliegtuig naar Griekenland, vanwaar u verder reisde naar België. Uw schoonouders zijn in augustus 2008 teruggekeerd naar Tsjetsjenië, waar hen in Grozny door de wijkagent en de politiechef werd gevraagd naar uw echtgenoot. Op aanraden van uw familie, die vreest dat u in geval van een eventuele terugkeer naar de Russische Federatie problemen zou kennen omwille van uw echtgenoot, diende u een derde asielaanvraag in.

U bent in het bezit van uw internationaal paspoort, d.d. 31 januari 2003. U legde tevens volgende documenten voor: uw Belgische huwelijksakte, d.d. 17 december 2005, de Belgische verblijfsdocumenten van uw echtgenoot, Belgische schoolattesten van u en uw echtgenoot, een medisch attest waaruit blijkt dat uw echtgenoot hepatitis C heeft en een uitprint van vluchtgegevens van Brussel naar Moskou en terug, waarmee u de kortstondige terugkeer van uw schoonouders naar Tsjetsjenië wil aantonen.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat u er niet in geslaagd bent uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de situatie in Tsjetsjenië drastisch is veranderd, maar complex blijft, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratieve dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijkse bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Wat u betreft, dient vooreerst te worden vastgesteld dat het Commissariaat-generaal in het kader van uw tweede asielaanvraag een weigeringsbeslissing nam omdat er geen geloof kon gehecht worden aan uw verklaringen.

In het kader van uw derde asielaanvraag heeft u geen documenten of elementen aangebracht die een ander licht zouden kunnen werpen op de toenmalige appreciatie van het Commissariaat-generaal. Vooreerst bevestigde u bij uw derde asielaanvraag de door u tijdens uw vorige asielaanvragen afgelegde verklaringen (gehoor CGVS p. 2).

Bij uw tweede asielaanvraag beweerde u echter bij uw terugkeer naar Moskou op 31 december 2004 te zijn aangehouden door de douanepolitie, die uw internationaal paspoort zou hebben ingehouden (gehoor CGVS, d.d. 21 april 2005, p. 2).

Bij uw derde asielaanvraag legde u echter uw internationaal paspoort, uitgereikt op 31 januari 2003, neer en stelde u dat het nooit werd ingehouden (gehoor CGVS p. 5).

Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, stelde u dat toen geen rekening werd gehouden met uw problemen en u nu bovendien louter en alleen asiel wenst aan te vragen wegens de problemen van uw echtgenoot.

Uiteindelijk gaf u toe tijdens uw tweede asielaanvraag valse verklaringen over de inbeslagname van uw internationale paspoort te hebben afgelegd uit angst naar Rusland teruggestuurd te worden (gehoor CGVS p. 5).

Echter, ook in het kader van uw tweede asielaanvraag legde u reeds tegenstrijdige verklaringen over het al dan niet in het bezit zijn van een internationale paspoort af.

Tijdens uw eerste asielaanvraag had u immers verklaard dat u uw internationale paspoort had weggegooid bij uw aankomst in België (gehoor DVZ, d.d 10 december 2004, vraag 20). Gezien uw herhaaldelijk leugenachtige verklaringen in het kader van uw opeenvolgende asielaanvragen, wordt uw algemene geloofwaardigheid ernstig ondermijnd.

Wat betreft uw vrees om bij een eventuele terugkeer naar de Russische Federatie problemen te kennen omwille van uw echtgenoot, B.M.G., met wie u in december 2005 in België in het huwelijk trad, dient vooreerst opgemerkt te worden dat u twee jaar na uw huwelijk in juni 2007 vrijwillig bent teruggekeerd naar de Russische Federatie (gehoor CGVS p. 3).

Dergelijke terugkeer is geenszins verenigbaar met een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien had u in juni 2007 geen problemen in Moskou. Toen u in diezelfde maand in Moskou het vliegtuig nam naar Griekenland, in het bezit van uw internationaal paspoort, had u evenmin problemen op de luchthaven (gehoor CGVS p. 3-4).

Het feit dat aan uw echtgenoot in september 2004 het vluchtelingenstatuut werd toegekend, doet geen afbreuk aan bovenstaande weigeringsbeslissing die ten aanzien van u wordt genomen, aangezien hij onder andere omstandigheden het land heeft verlaten en in België asiel heeft gevraagd. Bovendien dient elke asielaanvraag op haar individuele merites beoordeeld te worden.

Voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning op grond van uw huwelijk met een in België erkend vluchteling dient u de daartoe geëigende procedures, zoals voorzien in de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, aan te wenden.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

De Belgische schoolattesten en het medische attest van uw echtgenoot hebben geen relevantie voor de beoordeling van uw problemen in uw land van herkomst. Uw huwelijksakte en de uitprint van de vluchtgegevens zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen, daar uw huwelijk en de kortstondige terugkeer van uw schoonouders naar de Russische Federatie op zich niet in vraag worden gesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift van 16 februari 2009 tot het opsommen van een aantal rechtsregels en -beginselen zonder concreet aan te geven hoe deze geschonden zouden zijn. Bijgevolg heeft verzoekster geen middel.

Wat betreft de kritiek op de motivering van de bestreden beslissing, stelt verzoekster dat deze vooreerst niet in twijfel trekt dat haar schoonouders zijn teruggekeerd naar Tsjetsjenië en werden ondervraagd door de wijkagent en de politiechef.

Dergelijke opmerking is echter niet dienstig om enig probleem aannemelijk te maken, te meer daar verzoekster op geen enkele wijze bewijzen aanbrengt voor deze stelling of deze ondersteunt met verwijzingen naar het administratief dossier. Het is niet aan de Raad om in het administratief dossier te speuren naar elementen die verzoeksters stelling aannemelijk maken.

Vervolgens wijst verzoeker op -achterhaalde- rechtspraak aangaande Tsjetsjenië, die spreekt over groepsvervolgung terwijl de oorlog in Tsjetsjenië voorbij is, de Tsjetsjenen zelf de macht in handen hebben in de Republiek en de meeste Russische soldaten werden teruggetrokken. Tevens dient te worden opgemerkt dat de bestreden beslissing (zie het feitenrelaas) stelt dat verzoekster haar "propiska" in Moskou had, zodat niet kan worden ingezien hoe deze rechtspraak toepasselijk is op verzoekster, aangezien deze spreekt van Tsjetsjenen die in Tsjetsjenië verbleven.

Wat betreft de opmerking van verzoekster dat haar in haar verklaringen enkel een omissie kan worden verweten en geen tegenstrijdigheden, volstaat het de bestreden beslissing te lezen om vast te stellen dat verzoekster meerdere malen tegenstrijdige -een valse verklaring, zoals door verzoekster toegegeven (zie het verhoorblad van 16 december 2008, p.5)- verklaringen aflegde omtrent het bezit en het gebruik van een internationaal paspoort, zijnde volgens de Raad een wezenlijk element in haar asielrelaas.

Deze vaststelling is in casu een voldoende draagkrachtig motief om de asielaanvraag af te wijzen aangezien het een cruciaal stuk betreft dat belangrijke informatie bevat om de beweringen van verzoekster te toetsen, en (het bezit ervan) tevens aangeeft dat verzoekster de mogelijkheid heeft om legaal haar land uit en in te reizen, wat trouwens ook de beweringen van verzoekster dat zij bij haar terugkeer "*wist te ontsnappen op de luchthaven*", op losse schroeven zet.

Alleszins brengt verzoekster bij huidige asielaanvraag geen elementen bij die, rekening houdende met de determinerende motieven in de beslissing aangaande de tweede asielaanvraag, toelaten de conclusie van deze vorige beslissing te herappreciëren.

Verzoekster verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat de problemen waarop zij haar derde asielaanvraag steunt, gebaseerd zijn op het feit dat zij in België gehuwd is met een erkende vluchteling en dat zij bij terugkeer naar haar land, hierdoor problemen zou ondervinden.

Verzoekster bewering overtuigt niet. Dienaangaande had de Commissaris-generaal eerder al terecht besloten dat "*Bovendien had u in juni 2007 geen problemen in Moskou. Toen u in diezelfde maand in Moskou het vliegtuig nam naar Griekenland, in het bezit van uw internationaal paspoort, had u evenmin problemen op de luchthaven (gehoor CGVS p. 3-4)*".

3.1. Verzoekster vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeksters relaas ongeloofwaardig is.

Verzoekster kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij, wanneer zij naar haar land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van de wet van 15 december 1980.

Verzoekster voert geen andere concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a. of b. van de wet van 15 december 1980.

Een verwijzing naar algemene rapporten is daartoe onvoldoende.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan die ingaan tegen de informatie in het administratief dossier en waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de wet van 15 december 1980. De in het verzoekschrift aangehaalde rapporten zijn inderdaad onvoldoende om in casu enig probleem aannemelijk te maken.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt evenmin over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico zou blijken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 11 juni 2009 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------------	--

dhr. J. MAESSCHALCK,	toegevoegd griffier.
----------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE